

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Lenart v Slov. goricah. Otvoritev novega odra Prosvetnega društva Zarje bo na splošno željo vseh šentlenarčanov na samo lenarško nedeljo 7. novembra. Tako so Lenarčani pokazali, kako znajo združiti najpomembnejše dneve farnega življenja v lepo skladno celoto. Dopoldne bo počastitev farnega patrona, popoldne pa otvoritev odra, na katerem se bo v bodoče ustvarjala in širila prava katoliška prosveta. Dne 7. novembra bo torej velik in prazničen dan, v dvojnem oziru, za vse Lenarčane. Da se tega zavestate, pokažite to in se torej ta dan vsi vidimo v Sv. Lenartu dopoldne pri cerkveni slovesnosti, popoldne pa pri otvoritvi v Narodnem domu. Podroben spored bomo še objavili. Za danes samo da ne pozabimo: 7. november je dan šentlenarčanov, ta dan vsi v Narodni dom na otvoritev!

Laporje. Mogočno je naša fara obhajala ono nedeljo svoj domači praznik, tako imenovani »farni dan«. Nobeno društvo, ampak vsa fara ga je priredila. Namen je bil, da se živo zaveemo, da smo vsi farani velika družina, ki pa ima eno bolečo rano, da nima namreč svojega doma. Tudi zato smo torej farni dan priredili, da smo se navdušili: farni dom si bomo postavili! Če so si ga Bistričani, si ga bomo tudi mi! Ta silna volja je dihal iz vsega sporeda, ki ga le v obrisih omenjamo. Na predvečer so po vseh vaseh zagoreli vaški kresovi, pri fari pa največji, najpomembnejši, ob katerem se je zbrala mladina po opravljenih večernicah in spovedi. V nedeljo je bilo sv. obhajilo vse fare in dve pridigi o ljubezni do nje ter darovanje za novi dom. Popoldne je bila pod župnijskim kozolcem farna akademija, katere se je razen domačinov udeležilo tudi veliko sosednjih župljanov in deset duhovnikov. Pokazali smo, kaj smo, kaj smo bili in kaj hočemo tudi ostati: verni katoličani, zavedni Slovenci in v tem dvojem tudi dobri farani. Domači g. dekan nam je zelo poučno in zanimivo pokazal zgodovino laporske fare, za kar smo mu vsi hvaležni. Fantje so telovadili, peval so peli, bile so tudi deklamacije, a v eni posebni točki smo pokazali, kako v naši fari govorimo: pokazali smo to na »večeru pri kožuhanju« in pri »odhodu fantov k vojakom«. Po večni luči so fantje še zapeli svojo himno, nato se je pa z »Angel Gospodov...« na ustih razšla naša farna družina na svoje domove z navdušenim sklepom, da »farnih dni« ne bo več dolgo obhajala pod kozolcem, ampak v »farnem domu«. Bog daj, da bi ga čimprej imeli. Fara, ki tako lepo, Bogu in ljudem dragi dan priredi, pa naj Bog živi!

Žiče. V nedeljo 17. oktobra ob treh popoldne priredi katoliško prosvetno društvo »Slomške« iz Loč pri Poljčanah v društvenem domu igro za današnje dni v štirih dejanjih in eni medigri: »Podrti križ.« Da vidite, kaj stori vzgoja brez Boga in zlasti komunizem, pridite pogledat v obilnem številu! Vstopnina navadna. Na svidenje, domačini in okoličani!

Doi pri Hrastniku. V nedeljo 17. oktobra bodo igrali v dvorani igralci igralske družine Vojnik dve moderni igri: »Igra o pohlepem mesarju« in »Parada ob hudičevem mostu«. Začetek igre bo ob pol štirih. Vstopnina običajna.

Slovenci v Zagrebu. Prva prireditev Slomškovega prosvetnega društva, ki je bila 3. oktobra v Jeronimski dvorani, je pokazala, da društvo bujno živi in nemoteno dela po svojih smernicah. Igro »Črna žena« so igralci dobro podali in tudi g. Redensek, ki je igro spisal in je prišel iz Ljubljane na to predstavo, je bil z vpri-

zoritvijo zelo zadovoljen. Razen igre moramo omeniti tudi petje Rokovega pevskega zbora, ki je zapel »Triglave in »Ljubezni do domovine«, dalje pa tudi pogumen nastop Kramarjeve Angele in Femičevega Adolfa, ki sta lepo deklamirala domoljubne pesmi. Zelo lep in globok je bil tudi govor g. sodnika Al. Ranta, predsednika Slomškovega prosvetnega društva. Upamo, da bo tudi blagajnik prav zadovoljen, ker je bila dvorana polna. — V nedeljo 17. oktobra bo Slomškovo prosvetno društvo proslavilo 20 letnico Krekove smrti, teden dni pozneje, 24. oktobra, pa bo imelo svoj redni letni občni zbor, na katerega že sedaj vabimo vse zavedne zagrebške Slovence in Slovenke.

Vestnik ZAKS.

Dnevni red zborovanja ZAKS v Mariboru dne 24. oktobra: Sprejem in pozdrav gostov na kolodvoru ob 9.18; sprevod od kolodvora po mestu na Slomškov grob. Kolesarji, godba, pešci; sv. maša na Slomškovem grobu ob 10, ki jo bo daroval g. monsignor Vreže; po sv. maši zborovanje v Gambrinovi dvorani. Na zborovanju bodo podana razna poročila. Po zborovanju občni

Odprta noč in dan so groba vrata.

Št. Ilj v Slov. goricah. V nedeljo 10. oktobra smo tu pokopali g. Ivana Bauman, veleposestnika, cerkvenega ključarja, bivšega župana občine Cirknice, slovitega vinogradnika ter zavednega narodnjaka in katoliško zavednega moža. Dosegel je lepo starost 76 let. Udeležba na pogrebu je bila naravnost ogromna. Sprevod je vodil od hiše žalosti v spremstvu devetih gg. duhovnikov jareninski dekan in kanonik č. g. Čížek, ki je bil 40 let oseben prijatelj pokojnega. Pri hiši žalosti se je poslovil od pokojnika njegov osebni prijatelj in sodelavec v narodnih bojih na meji, mariborski podžupan g. Žebot. Slikal je pokojnika kot vzor moža v vsakem oziru. G. Bauman je bil posebej pridnost in poštenost. Bil je prvovrstni vinogradnik in je v naše kraje zanesel napredno gospodarstvo. Svoji družini je bil skrben oče in je vse otroke dobro preskrbel. V njegovi hiši so se zbirali narodnjaki v časih najhujših narodnih borb in on je znatno prispeval s svojim velikim vplivom, da smo Slovenci v št. Ilju zmagovali. Pokojnik pa je bil tudi zvest katoličan, pobožen, izvrševal je po navadi pradedov točno vse verske dolžnosti, rad je prejemal sv. obhajilo ter je glede pobožnosti bil zgled vsakemu. Dolgo vrsto let je bil cerkveni ključar in sv. Oče ga je odlikoval z zlato kolajno za zasluge za cerkve in papeža. Bil je tudi oče revežem ter je na tistem razdelil velike vsote siromakom. Velik dobrotnik je bil tudi domači cerkvi. Sodeloval je pri domači posojilnici in drugih narodnih in gospodarskih organizacijah. Prevzetnosti ali sovražnosti ni poznal. Ljudstvo ga je častilo in visoko spoštovalo. — Na grobu sta se poslovila od vriega pokojnika g. dekan in kanonik Čížek, ki je poudarjal globoko vernost pokojnikovo in je naglašal, da če bo Baumanova hiša sledila svetlemu zgledu umrlega očeta, jo bo vedno spremljal nebeški blagoslov. ter g. kaplan Raušl v imenu domače fare in domačih organizacij. Cerkveni ključar g. Lšek je nosil pred krsto visoko odlikovanje, ki ga je g. Bauman prejel od sv. Očeta. Domači pevski zbor pod vodstvom g. Rakuša je na domu in na grobu zapel pretresljivo žalostinke. Mariborska gasilska godba pa

DEBELOST

največkrat kaže, da obstojajo v telesu zdravju škodljive motnje, ki morejo povzročiti nezaželjene posledice. Dandanes sta smisel za razumno nego telesa ter skrb za dobro prebavo in izmenjavo snovi postali splošni. Vemo, da se v telesu nabirajo toksični zaostanki in sluzne naplavine, ki jih je treba odstraniti, da se preprečijo zdravju škodljive motnje, kakor tudi nelepa in neprijetna debelost.

Že več desetletij dolgo se je Krušen sol pokazala za koristno.

Najbolje je, če jo zavžijemo vsako jutro. Začutite takoj, če želite hiter uspeh.

Krušen sol priporočajo zdravniki. Velika steklenica, ki zadostuje tri mesece, stane samo 48 dinarjev, mala pa 27 dinarjev.

Dobi se v lekarnah.

Oglas reg. S. br. 29.613/35.

1278

zbor, nato skupno kosilo pri Gambrinu. Ob 14 skupen ogled sadne razstave pod vodstvom g. Aplenca. Udeleženci si naj že na kolodvoru preskrbijo trak z nageljkom, kajti le ti bodo imeli povsod prost vstop.

je spremljala sprevod z žalnimi koračnicami. Padel je zopet naš trden obmejni hrast. Svetila blagemu pokojniku nebeška luč — družini naše sožalje!

Sv. Ana v Slov. goricah. Umrla je v Lokavcu 6. oktobra Franciška Fras, viničarka pri Ludoviku Rajšp. Veliko je trpela v življenju, ker je bila trikrat poročena in trikrat vdova. Njena duhovna moč in tolažba je bila močitev in njena najljubša pot je bila pot v cerkev, kamor je redno zahajala ob nedeljah in praznikih. Bila je velika častilka Srca Jezusovega in vkljub starosti in slabosti je ob prvih petkih hodila zgodaj k sv. maši in prejela sv. zakramente. Naj počiva v miru!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V sredo 6. oktobra smo spremljali k večnemu počitku Janeza Elbla, kmeta na Benediškem vrhu. Dočakal je 81 let starosti. Bil je 25 let župan bivše občine benediške, dolga leta sodnijski cenilec in naš zvest naroden in katoliški mož. Po smrti svoje žene je živel 23 let kot vdovec in je vzorno skrbel za svoje otroke. Njegove zasluge sta poudarila ob grobu g. dekan in naš župan Fr. Fekonja. Naj v miru počiva!

Sv. Boltenk v Slov. goricah. Tu je umrl po daljšem bolehanju Franc Horvat, gostilničar in posestnik, v najlepši moški dobi. Zapušča ml-

Na grobovih

boste prizigali
lučice (sveče)
ki jih kupite v
prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila

v Mariboru:
Koroška c. 5
Aleksandr. c. 6
Kr. Petra trg 6

v Ptuj:
Slovenski trg 7

do vdovo Katico iz odlične Perkove hiše v Ivanj-
cih. Pogreb je pokazal, da je bil umrl pri lju-

deh zelo priljubljen. Svetila mu večna luč! Vdo-
vi naše sožalje!

St. Ilj v Slov. goricah. (Mož strelja na ženo.)
V Kaniži pri St. Ilju v Slov. goricah je prisel-
ljenec iz rajha Gothlif Oesterle streljal pretekli
teden na svojo ženo Lizo. Oesterle je eden tistih,
ki jih je svoj čas »Südmärker« naselila v naše
kraje. Žena Liza pa je Slovenka. Zakon zadnji
čas ni harmoniral, ker je mož začel hoditi na
stranpota. Kritičnega večera je žena moža ava-
rila, a je morala bežati pred razljutenim sopro-
gom, ki je zagrabil za lovsko puško in je od-
zadaj streljal za bežečo ženo. Sibre so jo zadele
tudi v pljuča. Uboga žena leži v mariborski bol-
nišnici in visi med življenjem in smrtjo, mož pa
hladi svojo vročokrvnost v ječi. Devet otrok pa
doma joka za materjo.

Sv. Ana v Slov. goricah. Potovanje, mi dragi,
je naše življenje — mož modrih od nekdanj je
to gorvenje. Dne 4. oktobra se je preselil v
Maribor priljubljeni g. Jože Mažir s svojo hčer-
ko Julijano. Star je 91 let, a je še vedno šaljiv,
duševno čil in zdrav. Njegov sin g. Franc Mažir
je v Ameriki vojni kurat, major v Sigel-Illinois.
— Dne 30., 31. oktobra in 1. novembra bo tu-
kaj tridnevica, duhovna obnova, za moše. Go-
tovo se je bodo udeležili z veseljem vsi možje in
starejši fantje cele obširne župnije.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Po dolgem ča-
kanju smo vendar dosegli, da se nam je izpol-
nila želja, da smo dobili preimenovano našo ob-
čino, ki ima naslov Sv. Lenart pri Veliki Nedelji.
Saj je vendar tako pravilno, ker šola in cerkev
kakor tudi občina, vse je le pri Sv. Lenartu. Na-
dalje se bomo tudi potrudili, da dobimo še Sa-
mušane zraven, kakor smo dobili Ritmerk, in
tri hiše iz Bratonečič. To je bila res njihova že-
lja in so otroci hodili že od nekdanj sem v šolo.
Oklepajmo se vsi našega tabora JRZ ter našega
voditelja dr. Korošca, da pokažemo, da smo res
Slovenci gospodarji svoje zemlje!

Laporje. Nobl smo postali Laporčani; kar štiri
okrajne ceste grejo namreč sedaj po naši fari,
ko so otvorili in blagoslovili ono, ki gre iz Loč
preko Leviča in Zabljeka do Križnega vrha,
kjer se ob predoru združili z banovinsko. Zdaj
resno želimo, da se podaljša čimprej do Laporja.
To upamo tembolj od svoje rove farne občine,
ki smo si jo, hvala Bogu, le priborili. In sicer
sami, brez zaslug našega g. poslanca, ki bi pa
mi Laporčani vseeno imeli pravico zvedeti, da
nam pride kdaj povedati, kaj je že kaj storil za
nas v parlamentu.

Laporje. Z velikim veseljem smo zvedeli, da
smo dobili Laporčani lastno občino. Tako se je
izpolnila dolgoletna želja ljudstva in popravilo
zlo, ki smo ga tako težko nosili. Nova laporska
občina bo obsegala vso laporsko župnijo in iz
črešnjevke župnije kraja Drumlažno in Jelše-
vec. Nova občina bo lepo zaokrožena enota. —
Zelo nam je potrebna dobra cesta, ki bi vezala
Križni vrh z Laporjem. Zdaj, ko je nova cesta
skozi Zabljek zgotovljena, še bolj čutimo po-
manjkanje take cestne zveze. Če se hoče kdo
peljati varno in po dobri cesti iz Zabljeka v La-
porje, kar je peš tričetrt ure, se mora najprej
peljati ali v Slov. Bistrico ali v Poljčane in šele
od tam v Laporje. Zvezna cesta bi bila dolga
nekaj nad poldrugi kilometer. Ta cesta je za se-
daj med našimi najnujnejšimi zahtevami. — Le-
tošnje deževje je povzročilo v laporski župniji
plazove, ki so naredili velikansko škodo. Pla-
zovi so razdrili vinograde, njive, travnike, sado-
nosnike, pota, ceste. Najhujšo škodo je napravil

plaz v Vrholah, kjer je poškodoval občinsko ce-
sto pod poslopji posestnika Petra Kurnika, ta-
ko, da je popolnoma neuporabljiva. Kako bi ra-
bili dobro cesto iz Kočnega proti Novakom! —
Laporski »farni dan« se je obnesel zelo dobro.
Bog nam je dal 28. septembra prekrasno vreme.
Vsa fara je zaživela v zavesti ene skupne farne
družine. Slovesnosti v cerkvi, duhovna obnova
faranov, kresovi, pritrkavanje zvonov, pokanje
topičev, razobešene zastave, izvenckrvena pri-
reditve z obširnim in zanimivim sporedom, vse
je imelo in upamo tudi doseglo namen, da se
udje farne družine čutijo še bolj povezane med
seboj. Prav živo pa čutimo pomanjkanje pri-
mernih prostorov. Če gledamo, kako se dokonču-
je veličastni Farni dom v Slov. Bistrici, kako
tudi na Črešnjevcu raste zgradba, se nam moč-
no vzbuja želja po domu v naši lastni fari. Dal
Bog, da bi se naše hrepenenje uresničilo!

Loče pri Poljčanah. Dež pada, pada. Toda tr-
gamo pa kljub temu. Bo vsaj tekočine več, če
bodo nebeške pipe kaj primaknile. Le — če bo
šlo kaj v korist. Sicer pa smo že postali skoraj
apatični nad tem vremenom. Saj se nas že bo-
lezen loteva. Španska je že med nami. Ne ve-
mo, kako je prišla, ko pa je Španija tako daleč
in mi se bojimo iti tja, ker so tam beli in rdeči,
ki se tepejo. Tega se pa mi prav posebno boji-
mo, da bi bili tepeni. Že pri kožuhanju smo se
malo poskusili, a je bilo tako nerodno, da smo
jih nekaj kar na varno poslali proti Konjicam
in še dalje proti Celju in Mariboru. Imajo pač
nemirno kri, pa so si jo hoteli puščati z noži,
koli in sekirami. Toda mnenja smo, da bo bolje,
če to kje drugje store — tam, kjer zakrivljene
paragrafe poznajo. — Delo na cesti Loče—Su-
hadol—špitališč stoji, ker ni penez. Sedaj so vsaj
oni zadovoljni, ki so bili drugim nevoščljivi za-
služka in so se hudovali nad »Slov. gospodar-
jem«, ki jim je zadnjič odkril bolezen pod paz-
duho. Ali ne bi bilo sedaj dobro, da bi s kulu-
kom popravili nekoliko naše občinske steze in
pota? Saj bomo drugače še vsi v blatu obtičali,
zlasti, če se bomo nasrkali tega »novoga«, ki pa
je po božji volji in s pomočjo nebeških pip že
precej krščen. — Prosvetno društvo »Slovšolce«
se je postavilo z igro »Podrti križ«. Le še kaj
nam naj uprizoni in pokaže, kam spada in kam
ne spada naša današnja mladina. Živijo!

Šmarje pri Jelšah. Dne 17. in 18. oktobra se
vrši v Šmarju pri Jelšah razstava sadja in kmeč-
ke zelenjave. Razstavo priredi ob 10 letnici uspeš-
nega delovanja sadjarska in vrtnarska podru-
žnica v Šmarju pri Jelšah. Sodeluje tudi vrtnar-
ski odsek te podružnice, nadalje sadjarske po-
družnice vsega šmarskega okraja in čebelar-
ska podružnica v Šmarju. Kmetovalci, vabljeni ste,
da si ogledate to prireditve naprednih sadjar-
jev! Vabljeni ste tudi sadni izvozniki, da dobi-
mo stike radi povoljne prodaje sadja, ki ga je
letos pri nas obilno.

Ljubna. V noči na 29. september je bil pod-
taknjen ogenj v stanovanjski hiši Martina Ju-
vana ml. Ogenj so opazili okrog štirih zjutraj
sosedje. Ogenj je bil podtaknjen v sobi nad pri-
tličjem. Ko so sosedge vdrli v sobo, so opazili,
da je bil ogenj na več mestih podtaknjen ter z
vrvicami med seboj zvezan in vse s petrolejem
polito. V primeru, da bi zločincu namen uspel,
bi bilo v nevarnosti življenje štirih ljudi ter bi
postala žrtve plamenov tudi sosednja lesena po-
slopja. K sreči pa je bil dim pravočasno opažen
in preprečena velika škoda. Orožniki vodijo na-
tančno preiskavo.

Celje. »Nova doba« je v svoji številki od 1. ok-
tobra priobčila članek pod naslovom »Zanimiva
razprava«. Dopisnik se je v tem članku razpisal

na dolgo in široko ter skušal na vsak način po-
kazati, da so bili istega dne pri neki razpravi
na okrožnem sodišču v Celju obsojeni štirje var-
nostni organi (navedena so tudi imena) pred-
stojništva mestne policije v Celju, češ, da so
isti izvršili nasilje nad nekim zločincem, ki so
ga aretirali v Trobnem Doju pri Jurklostru in
ga sprovedli v zapore celjskega okrožnega so-
dišča. Kakor pa se je ugotovilo, vsebina tega
članka ne odgovarja resnici, temveč je imel do-
pisnik ali pa neka tretja oseba, ki je vplivala
na dopisnika, popolnoma prozorni namen prika-
zati čitateljem varnostne organe kot suroveže,
kateri zlorabljajo svoj položaj, kar pa nikakor
ni resnica. Zelo zanimivo bi bilo vedeti, kdo je
ta tretja oseba in kaj jo je pripravilo do tega,
da je vplivala na dopisnika »Nove dobe« in po-
vzročila, da je izšel v tem lističu članek, kateri
napada policijo in ji očita nekaj neresničnega.
Temu možu bi pač priporočali, da bi pri sodnih
razpravah in obravnavah malo bolj napel svoja
ušesa in nadel očala ter potem objavil v svo-
jem lističu le stvari, katere odgovarjajo resnici.

Doi pri Hrastniku. Tudi po naših krajih je
hodil neki potnik, ki je vpisoval dekleta v pri-
krojevalni tečaj. Obljubil je, da bo ta tečaj tra-
jal tri mesece, kar se pa ni zgodilo, ne vemo,
po čigavi krivdi. Ves potek se je izvršil približ-
no tako, kot je pisal »Slovenski gospodar« v do-
pisu iz Rečice ob Savinji. Možno je, da tvrdke
ne zadene krivda, toda dolžnost njena je, da po-
svari potnika, ki obljublja nekaj, kar ne misli
ali ne more dati. Naše kmetstvo ljudstvo, ki je
že tako od različnih potnikov zbegano, pa pri-
pravlja na ta način do tega, da pred vsakim
tujim človekom zaklepa vrata, pa naj bo od
te ali druge strani.

Občni zbor Okrajne kmečke zveze Maribor levi in desni breg

Občni zbor okrajne kmečke zveze za okraj
Maribor levi breg se bo vršil v nedeljo 24. okto-
bra v Mariboru v dvorani Zadrufne gospodarske
banke, Aleksandrova cesta 6, ob 9 dopoldne.
Istovčasno se bo vršil ustanovni občni zbor
Okrajne kmečke zveze za Maribor desni breg.
Za odbornike krajevnih kmečkih zvez je ude-
ležba na občnem zboru obvezna, vabijo se pa
seveda tudi člani Krajevnih kmečkih zvez ka-
kor tudi vsi prijatelji našega kmečkega gibanja.
Posebej pa so še vabljeni vsi zavežni kmetje iz
okraja Maribor desni breg, da se nam pridru-
žijo in da skupno manifestiramo našo kmečko
samozavest, našo kmečko moč in pravice ter
javno izpovemo svoje zahteve. Ker se v istem
času vrši v Mariboru tudi sadni sejem, se lahko
udeleženci občnega zbora udeležijo, oziroma si
lahko ogledajo sadni sejem. — Kmetje, sotrpini!
V nas samih je naša moč, naša pravica in naša
hodočnost! Zato vsi na občni zbor Okrajne kmeč-
ke zveze!

Peter Rešetar rešetari.

Sporazum. Tri leta so govorili o sporazumu,
sedaj so to podpisali, da so govorili. Sedaj pa
pravijo, da je še dolga pot do pravega sporazu-
ma. Jaz pa znam za prav kratko pot: Dokler bo
Maček samo z nekaterimi Srbi se pogajal in ne bo sprejel ponujene roke večine Srbov
in Slovencev, ne bo mogoče napraviti sporazuma
med Srbi in Hrvati in Slovenci. Sedaj sklenjeni
sporazum je samo sporazum med nekaterimi
malimi strankami v Srbiji. Maček bo šel kmalu
v Gradec, da mu oči pozdravimo.

Napredujemo pa vendarle! Davidovič, ki ni
bil dosedaj navdušen za avtonomijo, je dr. Mač-
ku podpisal, da bo delal za svobodno Hrvaško.
Mene to samo veseli, da se ljudje izpreobrnejo